ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଛଉିଶ

ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକବାଦ: ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନର ଐତିହାସିକ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଉଲାଇ ନଦୀର ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଦର୍ଶନର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger
2023-12-31

ଦାନିୟେଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ 11 ଅଗଷ୍ଟ 1840 ଠାରୁ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦାନିୟେଲ ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ 723 BC ଠାରୁ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ଆଲୋଚନା କରେ। ନିଶ୍ଚୟ, "line upon line" ବୋଲି ପରିଚିତ ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷାର ପଦ୍ଧତି ବିନା ଏହାକୁ ଦେଖିବା ଅସମ୍ଭବ।

ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଟିଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନର ମୁଦ୍ରାଖୋଲାଯିବାକୁ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ବିଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବାବେଳେ, ସେ କାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ତାହା ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ, ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ ସହିତ ଅନୁରୂପ ଭାବରେ, ଲେବ୍ୟବିବରଣ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସୂତ୍ର ଯାହା ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ସମଗ୍ରତାକୁ ଏକତ୍ର ବୁନି ରଖିଛି। ଯେତେବେଳେ ଦାନିୟେଲ ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଅର୍ଥବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ, ସେ ଆସନ୍ତା ବିଚାର ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା 1798 ମସିହାରେ "ଅନ୍ତକାଳ"ରେ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତିରୂପ ହୋଇଥିଲେ।

ନେବୁକଦ୍ନେସରଙ୍କୁ ଯେ ବିଚାର ଆସିବାକୁ ସତର୍କ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ବିଚାର ଯେତେବେଳେ ଆସିଲା, ତାହା ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪କୁ ପ୍ରତୀକୀଭୂତ କଲା, ଯେତେବେଳେ ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ସେହି ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବିଚାରର ଆଗମନ—ଉଭୟକୁ "ଘଣ୍ଟା" ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ନେବୁକଦ୍ନେସରଙ୍କ ବିଚାରର "ଘଣ୍ଟା" ପ୍ରଥମ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତାରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରର "ଘଣ୍ଟା"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଏହା ଆହୁରି ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର "ଘଣ୍ଟା"କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକୀଭୂତ କରୁଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦନମୂଳକ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଦାନିୟେଲ ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଅଂଶ, ଯାହା ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତାର ଆଗମନକୁ, ଏବଂ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪ରେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆଗମନକୁ, ଯାହା "ଘଣ୍ଟା" ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀଭୂତ, ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତାହା ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇ ପରେ ଆହୁରି ବିସ୍ତାରିତ କରାଯାଇଛି। ପୁନରାବୃତ୍ତି ଓ ବିସ୍ତାରର ଏହି ପଦ୍ଧତି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପଦ୍ଧତି, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ପୁନଃପୁନି ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ବିଶେଷକରି ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକରେ।

ଏକଥର ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ନ୍ୟାୟର "ଘଣ୍ଟା," ଅର୍ଥାତ୍ "ସାତ କାଳ," ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିଲାପରେ, ସେହି ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟକାଳ ଆରମ୍ଭ ହେଲା; ଏବଂ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଭାବରେ ସେ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 723 ମସିହାରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ନ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ। ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପଶୁର ହୃଦୟ ଦିଆଯାଇଲା, ଏବଂ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଗୋଟିଏ ପଶୁ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ; ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 723 ମସିହାରୁ 1798 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେ ପୌତ୍ତଳିକତାର ସେହି ଦୁଇଟି ରୂପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଏତେ ସମୟେ ଆଲୋଚ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ।

ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷକୁ ସୂଚିତ କରେ, ସେ ପୌତ୍ତଳିକ ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ; ଏବଂ ପୁଣି ଆଉ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ, ସେ ପାପାଲ ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ। ଏହି ଉଭୟ ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତିର ହୃଦୟ ଏକେଇ ଥିଲା, କାରଣ ପାପାଲତନ୍ତ୍ର ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମର ସ୍ୱୀକୃତିର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା

ପୌରା   ଣିକତା ମାତ୍ର   ଅଟେ।

“ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ,” ଯାହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ଚିହ୍ନିତ ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଯାହା 1798 ମସିହାର “ଶେଷ ସମୟ”କୁ ସୂଚିତ କରେ, ତାହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପୁନଃ ଫେରାଇ ଦିଆଗଲା। ଦାନିଏଲ ଚାରିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମା ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, “ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ” ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପୁନଃ ସ୍ଥାପିତ ହେବାବେଳେ ସେ ଜଣେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ। ତାହା ପରେ ସେ ଚାରିଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି। ସେ ପୌରାଣିକତାର ଅଜଗର-ଶକ୍ତି ସହିତ, ଯାହାକୁ ସେ ନିଜ “ସାତ କାଳ”ର ପ୍ରଥମାର୍ଧରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପଶୁ-ଶକ୍ତି ସହିତ, ଯାହାକୁ ସେ ନିଜ “ସାତ କାଳ”ର ଶେଷାର୍ଧରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସଂଯୋଗରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି। 1798 ମସିହାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ଏହି ଦୁଇ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ, ସେ ପରେ ତୃତୀୟ ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତିକୁ (ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ସତ୍ତର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ତୂରର ବେଶ୍ୟାକୁ ଭୁଲି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ବାବିଲୋନର ରାଜା ଭାବେ, ନବୂଖଦ୍ନେସର ସେହି ତିନିଟି ଶକ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନରେ ପରିଣତ ହେବେ, ଏବଂ ପରେ ବିଶ୍ୱକୁ ଆର୍ମାଗେଡନ ଦିଗକୁ ନେଇଯିବେ।

ସେ ତଥାପି ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଜନ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ ଏକ ମେଷଶାବକ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ତାଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା। ସେ ସମକାଳୀନ ଭାବରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବେ, ଯେଉଁଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ରୂପେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ସେହି ଦେଶଟି ପୃଥିବୀର ସର୍ବାଧିକ ଅନୁଗୃହୀତ ଜାତିରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲା। ତଥାପି, ସେହି ସତ୍ତରି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ସେହି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ପରେ ପତିତ ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦ ଓ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେବ, ଏବଂ ଉଭୟ ଶିଙ୍ଗ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ ହେବ। ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦର ଶିଙ୍ଗରେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦଳ ଥିବ, ଯାହା ସଂବିଧାନର ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଅବହେଳା କରିଥିଲା, ଏବଂ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଦଳ ଥିବ, ଯାହା ନିଜକୁ ସଂବିଧାନର ରକ୍ଷକ ଓ ସମର୍ଥକ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେହି ପବିତ୍ର ଦଲିଲରେ ନିହିତ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ସେଗୁଡ଼ିକରୁ ଉପରେ ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବରିୟତା ଦେଉଥିଲା।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ସଦୂକୀ ଓ ଫାରିସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୁଇ ପକ୍ଷର ପ୍ରତିରୂପ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ସଦୂକୀ ଓ ଫାରିସୀମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମର ଶିଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ; ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ରବିବାର ଉପାସନାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ସବ୍ବାଥ ଉପାସନାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବ। 1798 ମସିହାରେ “ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ” ସମୟରେ ନବୂଖଦ୍ନେସ୍ସରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଅବସ୍ଥା ଯଥାର୍ଥଭାବେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କୁ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଉଭୟ ଶିଙ୍ଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ତିନୋଟି ପ୍ରତୀକ—ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଏବଂ ତାହାର ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ—ମେଷଶାବକରୁ ଅଜଗରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲେ।

ନେବୁଖଦ୍ନେଜର, ତାଙ୍କର “ସାତ କାଳ”ର ଶେଷରେ, ସେହି ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ପ୍ରାକୃତିକ ବାବିଲୋନ ରାଜ୍ୟକୁ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଅଜଗର, ପଶୁ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ। ସେ ପୃଥିବୀରୁ ଉଠୁଥିବା ଦୁଇ ଶିଙ୍ଗବିଶିଷ୍ଟ ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ତିନିଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସତ୍ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଯେହା ତୂରର ବେଶ୍ୟା ସତ୍ତରି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲାଯାଇଥିବା ସମୟରେ ମେଷଶାବକରୁ ଅଜଗରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ। ଏହା ଗଭୀର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ତାଙ୍କର ପ୍ରାକୃତିକ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ସେହି ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତିରୂପ, ଯାହା ସତ୍ତରି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବର୍ଷ ଧରି ଶାସନ କରେ।

ଚତୁର୍ଥ ଅଧ   ୍ୟାୟରେ ନେବୁଖଦେ ୍ନଜ୍ଜ   ରଙ୍କ   ପ୍ର   ତୀକତ୍ୱ   କୁ ପ୍ର   ଥମ ଅଧ   ୍ୟାୟ ଉପରେ ଆରୋପ କରିବାକୁ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ର   ୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ମାର୍ଗଚିହ୍ନ   ମାନଙ୍କ   ୁ ଏକତ୍ର   କରେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଅମୁଦ୍ର   ିତ ହୋଇଥିବା ଉଲାଇ ନଦୀ-ଦର୍ଶନର ଅନେକ ସତ୍ୟ   କୁ ନିଶ୍ଚ   ିତ କରେ। ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋ   ଳନର ଭିତ୍ତ   ି ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର   ୀୟ ସ୍ତ   ମ୍ଭ   ଥିଲା ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟ   ମ ଅଧ   ୍ୟାୟର ତ୍ର   ୟୋଦଶ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦ   ଶ ପଦର ପ୍ର   ଶ୍ନ ଏବଂ ଉତ୍ତ   ର। ପ୍ର   ଶ

ଥିଲା, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ, ଓ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ କେତେ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ, ଯେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ ଉଭୟକୁ ପାଦତଳରେ ଦଳିତ କରାଯିବ?"

ବାଇବେଲରେ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଶତାଧିକ, ଯଦି ହଜାରାଧିକ, ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା "ବଳି" ଶବ୍ଦଟିକୁ ମାତ୍ର ଦୈବପ୍ରେରଣା ଏହା ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଶବ୍ଦଟିକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ କାଢ଼ି ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ "ନିତ୍ୟ ଏବଂ ଅପରାଧ" ହେଉଛନ୍ତି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତିର ଦୁଇଟି ପୃଥକ ସ୍ୱରୂପ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ "ବଳି" ଶବ୍ଦଟି ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପାଠ୍ୟରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏବଂ ସେହି ଏକେଇ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ "ନିତ୍ୟ"କୁ ପୌତ୍ତଳିକତା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ ମିଲରାଇଟମାନେ ସଠିକ୍ ଥିଲେ। ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନଭିତରେ ଥିବା ବ୍ୟାକରଣଗତ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସତର୍କତାର ସହିତ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପାଠ୍ୟମାନ ଏବଂ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଦୈବପ୍ରେରିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି, "ପୌତ୍ତଳିକତା ଏବଂ ପାପାସିର ଏହି ଦୁଇ ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଶକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରିବାକୁ ଥିଲେ?"

ଏହିପରି, ଯେତେବେଳେ ନେବୁକଦ୍ନେଜରଙ୍କୁ 1798 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ, ସେ ଜଣେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ସେହି "ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ" ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଭିତ୍ତିକୁ ବୁଝିବେ। ତାଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସେହି "ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ" ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ଅନାବୃତ ହୋଇଥିବା "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"କୁ ବୁଝନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକବାଦ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ସେହି ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଯାହା "କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୈଗାନିଜ୍ମ ଓ ପାପାସିର ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତିର ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ (ସେନାକୁ), ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟକୁ ପଦଦଳିତ କରିବ, ରହିବ?"—ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ବିଷୟ ଅଟେ। "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"କୁ ବୁଝୁଥିବା ଜଣେ "ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ"ର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ସେ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, କାରଣ 1798 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟ"ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଇତିହାସରେ ଯେମାନେ "ଜ୍ଞାନୀ" ଥିଲେ, ମିଲର ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି।

ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର "ଶେଷ ସମୟ"ର ପଥଚିହ୍ନର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ଆରୋପ କରାଯାଏ, ସେ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ଆଗମନକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେ "ଘଣ୍ଟା"ରେ ଦାନିଏଲ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କୁ ସତର୍କବାଣୀର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଯେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟ ଥିଲା 1798। ଯେ "ଘଣ୍ଟା"ରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ବିଚାର ଆସିଲା, ସେହି "ଘଣ୍ଟା" 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭର "ଘଣ୍ଟା"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା। ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ହେଲା 723 BC, 538, 1798 ("ଶେଷ ସମୟ") ଏବଂ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସର ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଯେହୋୟାକୀମ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ; ସେ 1798 ମସିହାରେ "ଶେଷକାଳ"ରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି। ଯେହୋୟାକୀମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି, 11 ଆଗଷ୍ଟ, 1840କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ଜୟକରଣ ବାବିଲର ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଶାସନର ଆରମ୍ଭ କରେ, ଯାହା କୋରେଶଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଦାନିଏଲର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ ତିନି-ପର୍ଯ୍ୟାୟର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଯାହାକି ଆହାର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରୀକ୍ଷାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ, ତାହାପରେ ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଶେଷରେ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉପସଂହାର ପାଏ। ସେହି ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷା 11 ଆଗଷ୍ଟ, 1840କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରବଳ ଦୂତ, ଯିଏ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହଁନ୍ତି, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ନେଇ ତଳକୁ ଅବତରଣ କଲେ, ଯାହାକୁ ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ "ଖାଇବାକୁ" ଥିଲେ; ଯେପରି ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ବାବିଲର ଆହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶସ୍ୟାହାର ଖାଇବାକୁ ବାଛିଥିଲେ।

ସେହି ପ୍ର କ୍ରିୟାର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା । ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ କଲିସିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ (ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲା; ସେତେବେଳେ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ କଲିସିଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଭେଦ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଯେମାନେ ପରେ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଭାବେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭେଦ ସେତିକି ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା, ଯେତିକି ଦାନିଏଲ ଓ ତିନିଜଣ ସମ୍ମାନିତ ପୁରୁଷ ବାବିଲୋନୀୟ ଆହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବାରୁ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଓ ପୁଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ସେହି ଭେଦ 1843ର ବାଇବେଲୀୟ ବର୍ଷର ଶେଷରେ (ଏପ୍ରିଲ 19, 1844) ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା।

ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା, 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ଆସିଲା ଓ ନବୂଖଦ୍ନେସର ସ୍ୱୟଂ ନ୍ୟାୟ କରି ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନି ଯୋଗ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବାବିଲର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କଠାରୁ "ଦଶଗୁଣ" ଉତ୍ତମ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାଦ୍ୱାରା, 1798 ମସିହାର "ଶେଷ ସମୟ" ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସର ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ ପାଏ; 1840 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନ; 1844 ମସିହାର ଏପ୍ରିଲ 19 ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା; ଏବଂ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖର ମହା ନିରାଶା।

ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାଠାରୁ ଅଧିକ, ଏହି ଦୁଇ ଅଧ୍ୟାୟକୁ "line upon line" ଭାବରେ ଏକତ୍ର କରିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି, ତେଇଶ ଶତ ଦିନର ମୌଳିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ବିଷୟ ଥିବା ଦୁଇଟି ଉଜାଡ଼କାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଡାନିଏଲ ବାରର ସେହି ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାନ୍ତି, ଯାହା ଡାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଲେ ସଦା ଘଟେ।

ସେମାନେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ, 1798 ମସିହାରେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜର, ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୃଙ୍ଗ ଭାବରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମୌଳିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ହବକ୍କୂକଙ୍କର ଦୁଇଟି ପଟିଆ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ପଟିଆର ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ।

ମିଲର ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟକୁ ଠିକ୍‌ଭାବେ ଦେଖିପାରି ନଥିଲେ, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ତାଙ୍କୁ ଏହା ଚିହ୍ନିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇନଥିଲା ଯେ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ତିନୋଟି ଶକ୍ତି ଅଛି; କେବଳ ପୌତ୍ତଳିକତା (ଅଜଗର) ଓ ପୋପତନ୍ତ୍ରବାଦ (ପଶୁ) ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ (ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା) ମଧ୍ୟ ଅଛି। ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବିଧାନମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଦ୍ୱାରା ସୀମିତ ହୋଇଥିବା ମିଲରଙ୍କର ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୁଝାମଣା ହବକ୍‌କୂକଙ୍କର ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଫଳକ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇନଥିଲା।

ଦାନିଏଲର ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନେବୁକଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ, ୱିଲିଅମ୍ ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଉଭୟ ସ୍ୱପ୍ନ "ସାତ ସମୟ" ବିଷୟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ, ଏବଂ ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା 1863 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୀବ୍ରତର ହୁଏ। ଉଭୟ ସ୍ୱପ୍ନ ବିକୀରଣର ଏକ ଅବଧି ପରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ରାଜ୍ୟ ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଏହି କାରଣରୁ, 1798 ରେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନକୁ ସରାସରି ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ମିଲ୍ଲରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ବିଚାର କରିବୁ।

> "ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି ଯେ, ଈଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ଅଦୃଶ୍ୟ ହସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ମୋ ପାଖକୁ ପ୍ରାୟ ଦଶ ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବ ଓ ଛଅ ଇଞ୍ଚ ଚତୁର୍ଭୁଜ ମାପର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୌଶଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିର୍ମିତ ପେଟିକା ପଠାଇଲେ, ଯାହା ଆବନୁସ କାଠ ଓ ମୁକ୍ତାର ସୁନୈପୁଣ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଡ଼ାଇରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା। ସେହି ପେଟିକା ସହିତ ଗୋଟିଏ ଚାବି ଲଗାଯାଇଥିଲା। ମୁଁ ତକ୍ଷଣାତ୍ ସେହି ଚାବିଟି ନେଇ ପେଟିକାଟି ଖୋଲିଲି; ତାହାପରେ, ମୋର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିସ୍ମୟରେ, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସେହିଟି

ସବୁ ପ୍ରକାର ଓ ସବୁ ଆକାରର ରତ୍ନ, ହୀରା, ମୂଲ୍ୟବାନ ପାଷାଣ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିମାଣ ଓ ମୂଲ୍ୟର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୂପାର ମୁଦ୍ରାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପେଟିକାର ଭିତରେ ନିଜନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ସଜାଯାଇଥିଲେ; ଏବଂ ଏପରି ଭାବେ ବିନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ସେମାନେ ଏମିତି ଆଲୋକ ଓ ମହିମା ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିଲେ, ଯାହା କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ମାତ୍ର ସମତୁଲ୍ୟ ଥିଲା।"

"ଏହି ଅଦ୍ଭୁତ ଦୃଶ୍ୟକୁ ମାତ୍ର ମୁଁ ଏକା ଉପଭୋଗ କରିବା ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ମୁଁ ଭାବିଲି, ଯଦ୍ୟପି ଏହାର ଅନ୍ତର୍ବସ୍ତୁର ଦୀପ୍ତି, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟରେ ମୋର ହୃଦୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଏହିକାରଣରୁ ମୁଁ ତାହାକୁ ମୋର କକ୍ଷର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଟେବୁଲ୍‌ଉପରେ ରଖିଦେଲି ଏବଂ ସୂଚନା ପ୍ରସାର କଲି ଯେ, ଯେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅଛି ସେମାନେ ଆସି ଏହି ଜୀବନରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେବେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ମହିମାମୟ ଓ ଦୀପ୍ତିମୟ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖନ୍ତୁ।"

"ଲୋକମାନେ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପ୍ରଥମେ ସଂଖ୍ୟାରେ କମ୍, କିନ୍ତୁ କ୍ରମେ ଏକ ଭିଡ଼ରେ ପରିଣତ ହେଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ପେଟିକାଭିତରେ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୁଏଥିଲେ ଏବଂ ଆନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଉଦ୍‌ଗାର କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକେ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପେଟିକାରୁ ବାହାର କରି ଟେବୁଲ୍‌ଉପରେ ଛିଟିଏଇଦେଲେ। ମୁଁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲି ଯେ ମାଲିକ ପୁଣି ସେହି ପେଟିକା ଓ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ମୋର ହାତରୁ ଦାବି କରିବେ; ଏବଂ ଯଦି ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏଭଳି ଛିଟିଏଇ ଯିବାକୁ ଦେଉଁ, ତେବେ ପୂର୍ବବତ୍ ମୁଁ ପୁଣି କେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପେଟିକାଭିତରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରଖିପାରିବି ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ଅନୁଭବ ହେଲା ଯେ ମୁଁ କେବେବି ସେହି ଜବାବଦେହିତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ, କାରଣ ସେହିଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ହେବ। ତାପରେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି ଯେ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପର୍ଶ ନ କରନ୍ତୁ, ନାହିଁଲେ ପେଟିକାରୁ ବାହାର ନ କରନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ଯେତେ ଅଧିକ ମୁଁ ବିନୟ କଲି, ସେତେ ଅଧିକ ସେମାନେ ଛିଟିଏଇଦେଲେ; ଏବଂ ଏବେ ସେମାନେ ମନେହେଉଥିଲେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମଗ୍ର କକ୍ଷରେ, ମାଟି ଉପରେ ଏବଂ କକ୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଛିଟିଏଇଦେଉଛନ୍ତି।"

"ତାହାପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ସେମାନେ ସତ୍ୟ ରତ୍ନ ଓ ସତ୍ୟ ମୁଦ୍ରାମାନଙ୍କ ମଧରେ ଅସଂଖ୍ୟ ପରିମାଣର ଜାଲି ରତ୍ନ ଓ କୁଟ ମୁଦ୍ରା ଛିଟାଇ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ନୀଚ ଆଚରଣ ଓ ଅକୃତଜ୍ଞତାରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଲି, ଏବଂ ଏହି କାରଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର ଓ ଭର୍ତ୍ସନା କଲି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେତେ ଅଧିକ ଭର୍ତ୍ସନା କଲି, ସେମାନେ ସେତେ ଅଧିକ ସତ୍ୟ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାଲି ରତ୍ନ ଓ କୁଟ ମୁଦ୍ରା ଛିଟାଇ ଦେଇଲେ।"

"ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ଶାରୀରିକ ଆତ୍ମାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କୋଠାରୁ ବାହାର କରିଦେବା ପାଇଁ ଶାରୀରିକ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଜଣେକୁ ବାହାର କରୁଥିଲି, ସେତେବେଳେ ଆଉ ତିନିଜଣେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମଳିନତା, କାଠର କୁଟି, ବାଲୁକା ଓ ପ୍ରକାରାନ୍ତରର ସମସ୍ତ ଆବର୍ଜନା ଭିତରକୁ ଆଣୁଥିଲେ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ରତ୍ନ, ହୀରା ଓ ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଢାକିଦେଲେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା। ସେମାନେ ମୋର ରତ୍ନପେଟିକୁ ମଧ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରି ଛିଣ୍ଡିଦେଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଆବର୍ଜନାମଧରେ ଛିଟାଇଦେଲେ। ମୁଁ ଭାବିଲି, ମୋର ଶୋକ କିମ୍ବା କ୍ରୋଧକୁ କେହି ମନେ କରୁନାହାନ୍ତି। ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରୁତ୍ସାହ ଓ ହୃଦୟଭଙ୍ଗ ହୋଇ ବସିପଡ଼ିଲି ଏବଂ କାନ୍ଦିଲି।"

"ଏପରିଭାବରେ ମୁଁ ମୋର ମହାନ କ୍ଷତି ଓ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିବା ଓ ଶୋକ କରୁଥିବା ବେଳେ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲି, ଏବଂ ଗଭୀର ଆନ୍ତରିକତାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ଯେ, ସେ ମୋ ପାଖକୁ ସହାୟତା ପଠାନ୍ତୁ। ତକ୍ଷଣାତ୍ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଗଲା, ଏବଂ ଜଣେ ପୁରୁଷ କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ; ତାହାପରେ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ସେଠାରୁ ବାହାରିଗଲେ; ଏବଂ ସେ, ନିଜ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଧୂଳି ଝାଡ଼ିବା ବ୍ରୁଶ ଧରି, ଜଣାଲାଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲିଦେଲେ, ଓ କକ୍ଷରୁ ଧୂଳି ଓ ଆବର୍ଜନା ଝାଡ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।"

"ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବିନୟ କଲି ଯେ ସେ ବିରତ ହେଉନ୍ତୁ, କାରଣ ଭସ୍ମାବଶେଷମାନଙ୍କ ମଧରେ କେତେକ ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନ ଛିଟିଆ ପଡ଼ିଥିଲା।"

> ସେ ମୋତେ କହିଥିଲେ, 'ଭୟ କରିବ ନାହିଁ,' କାରଣ ସେ 'ସେମାନଙ୍କ ର ଯତ୍ନ ନେବେ।'
>
> "ତାପରେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ଧୂଳି ଓ ଆବର୍ଜନା, ନକଲି ରତ୍ନମାଣି ଏବଂ ଜାଲି ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକୁ ଝାଡୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ମେଘପରି ଉଠି ଜାନଲା ଦେଇ ବାହାରିଗଲା, ଏବଂ ପବନ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉଡ଼ାଇ ନେଲା। ସେହି ହଳଚଳ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ କ୍ଷଣମାତ୍ର ପାଇଁ ଆଖି ବନ୍ଦ କଲି; ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଲି, ଆବର୍ଜନା ସବୁ ହଟିଯାଇଥିଲା। ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନମାଣି, ହୀରା, ସୁଣା ଓ ରୂପାର ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ, ସମସ୍ତ କକ୍ଷରେ ପ୍ରଚୁରତାରେ ଛିଟିଯାଇ ପଡ଼ିଥିଲା।"
>
> "ତାପରେ ସେ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ସନ୍ଧୁକ ରଖିଲେ, ଯାହା ପୂର୍ବତନଟିଠାରୁ ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ହାତଭରି କରି ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ହୀରାଗୁଡ଼ିକ, ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେହି ସନ୍ଧୁକରେ ପକାଇଦେଲେ, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି କିଛି ହୀରା ପିନ୍‌ର ଅଗ୍ରଭାଗଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ନଥିଲା।"
>
> "ତା'ପରେ ସେ ମୋତେ 'ଆସ ଏବଂ ଦେଖ' ବୋଲି ଡାକିଲେ।"
>
> "ମୁଁ ସେହି ପେଟିକାର ଭିତରକୁ ଚାହିଁଲି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଦୃଶ୍ୟର ଜ୍ୟୋତିରେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଚମକିଉଠିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ମହିମାଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ହୋଇ ଦୀପ୍ତିମାନ ଥିଲେ। ମୁଁ ଭାବିଲି, ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପାଦଦ୍ୱାରା, ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିତରାଇ ଧୂଳିରେ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ବାଲୁରେ ଘସି ଶୁଭ୍ର କରାଯାଇଥିବେ। ସେମାନେ ସେହି ପେଟିକାରେ ସୁନ୍ଦର କ୍ରମରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଇଥିବା ମଣିଷର ପରିଶ୍ରମର କୌଣସି ଦୃଶ୍ୟମାନ ଚିହ୍ନ ବିନା, ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଭାବରେ ରଖାଯାଇଥିଲେ। ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକିଉଠିଲି, ଏବଂ ସେହି ଡାକ ମୋତେ ଜଗାଇଦେଲା।" Early Writings, 81–83.

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପାଠ୍ୟଟି ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନର ଏକ ପରିଚୟ, ଯାହାକି ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ Advent Herald ରେ ପ୍ରକାଶ କଲାବେଳେ ଲେଖିଥିଲେ।

> "ନିମ୍ନଲିଖିତ ସ୍ୱପ୍ନଟି ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପୂର୍ବେ Advent Herald ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଏହା ଆମର ଅତୀତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନୁଭବକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଛିତରାଇଥିବା ପାଳର ଉପକାର ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ଏହି ସ୍ୱପ୍ନଟି ଦେଇଥିଲେ।"
>
> "ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ ନିକଟସ୍ଥ ହେଉଥିବାର ଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି। Joel 2:28–31; Acts 2:17–20 ଦେଖନ୍ତୁ। ସ୍ୱପ୍ନ ତିନି ପ୍ରକାରରେ ଆସିପାରେ; ପ୍ରଥମ, 'ବହୁ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ଦ୍ୱାରା।' Ecclesiastics 5:3 ଦେଖନ୍ତୁ। ଦ୍ୱିତୀୟ, ଯେମାନେ ଶୟତାନର ଅଶୁଚି ଆତ୍ମା ଓ ଠକେଇର ଅଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାର ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱପ୍ନ ପାଇପାରନ୍ତି। Deuteronomy 8:1–5; Jeremiah 23:25–28; 27:9; 29:8; Zechariah 10:2; Jude 8 ଦେଖନ୍ତୁ। ଏବଂ ତୃତୀୟ, ପରମେଶ୍ୱର ସଦା ସର୍ବଦା ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ଯେଉଁମାନେ ଦୂତମାନଙ୍କ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଆସେ, କମ ବେଶି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି। ଯେମାନେ ସତ୍ୟର ନିର୍ମଳ ଆଲୋକରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦିଅନ୍ତି, ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ; ଏବଂ ସେହିପରି ଲୋକମାନେ ମିଥ୍ୟା ସ୍ୱପ୍ନଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ହେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଯିବେ ନାହିଁ।"
>
> "'ଏବେ ମୋର କଥା ଶୁଣ; ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ କେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ । ଥାଏ, ମୁଁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ଦର୍ଶନରେ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜକୁ ପ୍ର କାଶ କରିବି, ଏବଂ ସ୍ୱ ପ୍ନରେ ତାହାଙ୍କ ସହ କଥା କହିବି।' ଗଣନା 12:6। ଯାକୁବ କହିଥିଲେ, 'ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଦୂତ ସ୍ୱ ପ୍ନରେ ମୋ ସହ କଥା କହିଲେ।' ଆଦିପୁସ୍ତ କ 31:2। 'ଏବଂ ରାତ୍ର ିରେ ସ୍ୱ ପ୍ନରେ ଈଶ୍ୱ ର ସୂରିୟ ଲାବାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ।' ଆଦିପୁସ୍ତ କ 31:24। ଯୋଷେଫଙ୍କ ସ୍ୱ ପ୍ନଗୁଡ଼ିକ [ଆଦିପୁସ୍ତ କ 37:5–9] ପଢ଼, ଏବଂ ପରେ ମିଶରରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ପୂରଣର ଆକର୍ଷଣୀୟ ବୃତ୍ତ ାନ୍ତ ପଢ଼। 'ଗିବିଓନରେ ରାତ୍ର ିରେ ସ୍ୱ ପ୍ନରେ ସଦାପ୍ର ଭୁ ସଲୋମନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ।' 1 ରାଜାବଳୀ 3:5। ଦାନିଏଲର ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଅଧ୍ୟ ାୟର ମହାନ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ର ତିମା

ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାରିଟି ପଶୁ ଆଦି ମଧ୍ୟ। ଯେତେବେଳେ ହେରୋଦ ଶିଶୁ ତାରକଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସଚେତନ କରାଗଲା ଯେ ସେ ମିଶରକୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ। ମାଥିଉ 2:13।"

"'ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏପରି ଘଟିବ, ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ମୁଁ ସମସ୍ତ ଶରୀର ଉପରେ ମୋର ଆତ୍ମାରୁ ଢାଳିଦେବି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁଅମାନେ ଓ ଝିଅମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯୁବକମାନେ ଦର୍ଶନ ଦେଖିବେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧମାନେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବେ।' ପ୍ରେରିତ 2:17।"

"ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଦାନ, ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଫଳ ଅଟେ; ଏବଂ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଏହା ଚିହ୍ନରୂପେ ଗଣ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଅଟେ। ଏହା ସୁସମାଚାରୀୟ କଳିସିଆର ଦାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ।"

"'ଏବଂ ସେ କେହି କେହିଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ, କେହି କେହିଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, କେହି କେହିଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ, ଏବଂ କେହି କେହିଙ୍କୁ ପାଳକ ଓ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଦେଲେ; ସନ୍ତମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧିସାଧନ ପାଇଁ, ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେହର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ।' ଏଫିସୀୟ 4:11–12।"

"'ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ମଣ୍ଡଳୀରେ କେହି କେହିଙ୍କୁ ନିୟୋଜନ କରିଛନ୍ତି, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ, ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ,' ଇତ୍ୟାଦି। 1 Corinthians 12:28. 'ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ ମନେ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।' 1 Thessalonians 5:20. Acts 13:1; 21:9; Romans 7:6; 1 Corinthians 14:1, 24, 39 ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ସୁସମାଚାରପ୍ରଚାରକମାନେ, ପାଳକମାନେ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନେ ବନ୍ଦ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନେ ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଆପତ୍ତିକାରୀ କହେ, 'ଏତେ ଅଧିକ ମିଥ୍ୟା ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇଛି ଯେ, ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟରେ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିପାରେ ନାହିଁ।' ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଶୟତାନଙ୍କର ତାହାର ଜାଲିଆତି ଅଛି। ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ସଦା ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଥିଲେ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶା କରିପାରୁ, କାରଣ ଏହା ତାହାଙ୍କର ଠକେଇ ଓ ବିଜୟର ଏହି ଶେଷ ଘଣ୍ଟା। ଯେମାନେ ଜାଲିଆତି ଥିବାରୁ ଏପରି ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶନମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସମାନ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତତା ସହ ଆଉ କିଛି ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରନ୍ତି ଯେ, ଈଶ୍ୱର କେବେ ସ୍ୱପ୍ନ କିମ୍ବା ଦର୍ଶନରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରିନାହାନ୍ତି; କାରଣ ଜାଲିଆତି ସଦା ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା।"

"ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନ ସେହି ମାଧ୍ୟମ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱର ନିଜକୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିଆସିଛନ୍ତି। ଏହି ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ସହ କଥା କହିଥିଲେ; ସେ ସୁସମାଚାର-ମଣ୍ଡଳୀର ଦାନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଦାନକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ 'ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ' ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚିହ୍ନମାନଙ୍କ ସହ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନକୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି।" ଆମେନ୍।

"ଉପରୋକ୍ତ ଟୀକାଭାଗରେ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଶାସ୍ତ୍ରସମ୍ମତ ପ୍ରକାରରେ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା, ଏବଂ ପାଠକଙ୍କ ମନକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା।" James White.